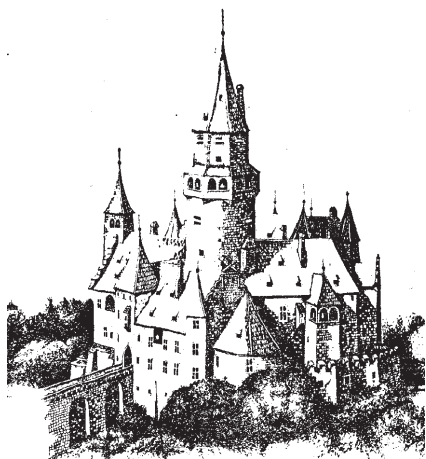

Bouzovské noviny

duben 2013

č. 2/2013

UPOZORNĚNÍ

- ✦ V SOBOTU 25. KVĚTNA 2013 SE BUDE KONAT SBĚR VELKOOBJEMOVÝCH A NEBEZPEČNÝCH ODPADŮ. ŽÁDÁME OBČANY, ABY ODPAD VOZILI NA SBĚRNÁ MÍSTA, KTERÁ JSOU I S ČASEM UVEDENA DÁLE V NOVINÁCH, POUZE V DOBĚ, KDY BUDE PŘISTAVENA ODVOZOVÁ SOUPRAVA.
- ✦ V sobotu 27. dubna 2013 se bude v Javoříčku konat od 11 hodin pietní vzpomínka k 68. výročí vy-pálení Javoříčka.
- ✦ Upozorňujeme odběratele tepla, kteří dosud neuhradili vyúčtování za rok 2012, aby tak učinili nej-později do 30. 4. 2013. V případě neuhrazení odebraného tepla, bude přívod tepla zastaven.
- ✦ 39. ročník tradiční „Bouzovské třicítky“ se bude konat 18. května 2013.
- ✦ 3., 4. a 5. května se bude konat humanitární sbírka

V době od 7. do 31. května 2013 bude Základní škola Bouzov pořádat sběr starého papíru. Kdo z občanů by chtěl škole poskytnout sběr, může ho odevzdat ve škole, nejlépe ráno od 7.30 do 8.00 hod. šatnách školy nebo od 14.00 do 15.30 hod. také v suterénuš koly a to panu školníko-vi nebo paní Spáčilové.

STATISTIKA TŘÍDĚNÍ ODPA- DŮ V NAŠÍ OBCI (r. 2012)

Loňský rok je za námi a už máme vyčís-

leny i výsledky naší aktivity, co se týče třídění odpadů. Přestože republikový průměr vytrídě-ného odpadu na 1 obyvatele je o hodně vyšší než průměr v naší obci, lze říct, že vzhledem

Průměr na 1 obyvatele (kg/rok)	ČR	Bouzov
Sklo	11	15
Plast	10	8,5
Papír	15	0
Ostatní (kovy, tetrapaky, ...)	10	0,2
Celkem	46	23,7

k možnostem jaké máme (v obci zatím separujeme plast, sklo a tetrapaky), jsme poměrně aktiv-ní (viz. tabulka).

Zdroje: 1) <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/ekonomika/199237-cesi-tridi-jen-asi-13-procent-odpadu/>
2) Přehled vytríděného odpadu – soupis společnosti EKO - UNIMED s.r.o., Medlov.

V roce 2012 bylo v naší obci vytríděno cca 13t plastů (tj. 5200ks žlutých pytlů), cca 23t skla a 313kg tetrapakových obalů (tj. 209ks oranžových pytlů).

Základní škola v rámci soutěže odevzdala fy REMIT Šternberk 5,28t papíru.

Toto malé ohlédnutí za uplynulým rokem potěší určitě nejen ochránce přírody a obecní po-kladnu (obec dostává finanční prostředky za separovaný odpad), ale hlavně každého z nás, kdo se na tomto výsledku podílí.

Příspěvek uvádíme znovu, při přepisování do minulého čísla Bouzovských novin došlo k chybě. Tím-to se paní Kolavíkové omlouváme.

Má to smysl, třídíme odpad!

Před nedávnem mě oslovil jeden ze zastupitelů v otázce týkající se třídění odpadů. Konkrétně šlo o problém svozu plastů a nápojových kartonů. Jak jistě všichni víte, tak máme v naší obci u těchto surovin pytlový způsob sběru.

Jak jsem se ale dozvěděla, při svozu těchto dvou komodit dochází k jejich zamíchání na korbě nákladního automobilu (pytle jsou z hlediska úspory místa stlačeny a tím dochází i k jejich protržení a zamíchání obsahu).

První věc, co mě v souvislosti s tímto napadla, je to, že řidič vozidla počítá pytle dle barev, tzn. ví přesně jaké je množství plastů a jaké je množství tetrapaků. Takže to naše třídění bude nejspíš jen kvůli evidenci. Ta je důležitá z toho hlediska, že za každou surovinu dostáváme jinou cenu.

Po různých úvahách jsem se ale rozhodla si tuto svou domněnku potvrdit a tak jsem kontaktovala paní z firmy EKO-UNIMED. Ta mi toto jen potvrdila. Také jsem se zeptala, zda by byl tedy

problém dávat tetrapaky a plasty do jednoho pytle (my občané i jejich firma bychom si usnadnili práci) a pak to přibližně až při třídění na lince odhadem vyčíslit nebo udělat nějakou průměrnou cenu. Bylo mi vysvětleno, že na lince už není možné určit zastoupení plastů a tetrapaků (ty se třídí do několika kategorií v závislosti na tom, zda např. obsahují hliníkovou fólii apod.).

Dále bylo pro mě novinkou, že dostáváme zapláceno nejen za každou komoditu (dle vytríděného množství) ale také za celkový přístup k recyklaci. Tzn. že čím širší je škála separovaných surovin (sklo, plasty,...), tím vyšší finanční bonus získáme (jeho výše je pro nás cca 5 % k celkové částce obdržené za recyklaci). Pokud tedy v budoucnu škálu recyklovaných odpadů rozšíříme (např. o papír, bílé sklo), tak toto procento poroste.

Toto krátké pátrání mi vyjasnilo další souvislosti týkající se třídění odpadů a opět mě utvrdilo v tom, že tato činnost má smysl.

Jarní dny plné sluníčka přeje všem občanům

Hana Kolavíková

Jen pro připomenutí...

Co do kontejnerů (pytlů) patří:

SKLO

Ano Skleněné lahve od nápojů, skleněné nádoby, tabulové sklo.

Ne Keramika, porcelán, zrcadla, autoskla, drátované sklo, lahve od chemikálií.

PLASTY

Ano PET lahve, plastové nádoby, igelitové tašky, sáčky a fólie, kelímky, krabičky, pěnový polystyren a ostatní výrobky z plastů.

Ne Novodurové trubky, podlahové krytiny, mastné obaly se zbytky potravin, nebo čistících přípravků, obaly od žíravín, barev a jiných nebezpečných látek, silně znečištěné obaly.

NÁPOJOVÉ KARTONY

Ano Krabice od džusů, vína, mléka a mléčných výrobků.

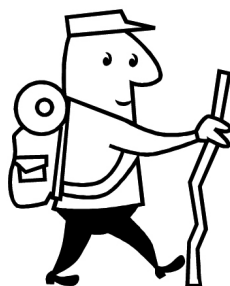
Ne „Měkké“ sáčky, např. od kávy a různých potravin v prášku.

Obecně lze říci, že do nádob na tříděný odpad nepatří silně znečištěné obaly. Nedávno jsem vedla diskusi s jednou známou o tom, že než vyhodí kelímek od jogurtu, tak ho vyplachuje. Já jsem už ale z dřívější zkušenosti věděla, že není nutné obaly např. od potravin vyplachovat, stačí když jsou zcela vyprázdněny.

Zdroje: <http://www.ekokom.cz/>; <http://www.jaktridit.cz>

Tělovýchovná jednota Sokol Bouzov pořádá v sobotu 18. května 2013

již 39. ročník turistické a cykloturistické akce

pěší trasy 3, 15 a 30 km

BOUZOVSKÁ TŘICÍTKA

cyklotrasy 27 a 42 km

Start 7,00 – 10,00 na hřišti.

V cíli čeká účastníky upomínkový předmět, diplom a možná výhra v tombole.

Srdečně zvou pořadatelé.

Co je nově v naší škole?

Tak už máme doma mokré vysvědčení! Deset lekcí plavání jsme zvládli bez problémů. A už se těšíme na další rok.

Jak jsme psali minule, Jirka Kryl vyhrál okresní kolo soutěže Mladý Demosthenes. Krajské kolo probíhá tak, že účastníci natočí DVD se svým vystoupením a zašlou ho porotě. O to, aby DVD reprezentující naši školu bylo co nejlepší, se postaral pan Ivo Zatloukal a my mu za to děkujeme. Jak obstál Jirka u poroty, se určitě dozvíte příště.

Šachisté byli na turnaji v Hrabšíně a kluci z druhého stupně na basketbalovém přeboru v Olomouci. Proběhla třídní kola recitační soutěže a školní kolo matematické soutěže. Menší děti počítají Cvrčka, starší Klokánka a na druhém stupni pak Klokana. A nejlepší počtáři? Ve druhé třídě to byl Míša Hrubý, ve třetí Sabka Sedláková a Lukáš Vinš, ve čtvrté Patrik Kutra, v páté Vojta Machala. Mezi šestáky a sedmáky byl nejlepší Kryštof Čepák a v osmičce a devítce Pavel Hvasta.

Kromě soutěžení jsme měli také několik akcí, na kterých jsme se dozvěděli spoustu důležitých věcí. Pátáci si povídali o všech možných nebezpečích úrazu a o první pomoci v projektu „Proto pozor, proto bacha!“, první stupeň se věnoval dopravní výchově a druhý byl na exkurzi v synagoze v Lošticích, kde jsme získali opravdu zajímavé informace z historie židovské obce.

Opět zasedal žákovský parlament, na kterém řeší zástupci jednotlivých tříd s paní ředitelkou vše, co se ve škole děje a co se chystá. Děti mohou navrhnout, co by chtěly ve škole nového a co by chtěly třeba změnit.

Rodiče prvňáčků se mohli přijít podívat, jak to klukům a holčičkám jde ve druhém pololetí. Protože ale byly některé děti nemocné, slíbila paní učitelka, že si den otevřených dveří prvňáci brzy zopakují. V družince jsme si uspořádali velkolepou módní přehlídku, zařadili jsme si na karnevalu a představili ostatním své měkoučké kamarády na výstavě plyšáků.

Začalo jarní kolo turnajů v miniházené. Naši reprezentanti hrají dvakrát v Litovli, jednou v Bílé Lhotě a jednou tady, v naší tělocvičně. Čeká nás také dopravní hřiště v Mohelnici, Den Země a tak dále a tak dále. Na Den maminek se připravuje dramatický kroužek, který letos přichystal dokonce tři představení. Nejmenší herci předvedou pohádku o štěňátku, ti starší příběh Mauglího, chlapce z džungle, a ti nejstarší detektivku Pes baskervillský. I když v jejich podání jde spíš o komedii než napínavý příběh. ☺ Podrobnosti k premiéře najdete na plakátech, ale už teď Vás srdečně zveme a moc se na Vás těšíme!

Hodně sluníčka přejí děti a učitelé z naší školy.

www.zsbouzov.cz

Z DĚJIN BOUZOVSKÉHO HRADU

33. Osudy bouzovského panství po smrti Prokopa Podstatského

Dnešní pokračování otevřeme ve stejné době, v níž jsme začínali i minule, tedy v roce 1560. Byl to rok úmrtí Prokopa Podstatského z Prusinovic. Prokop, který byl jedním z nejvýznamnějších příslušníků rytířského stavu v našich zemích, zanechal po sobě rozsáhlé panství, zahrnující více než dvacet vesnic nebo jejich částí, a dvě městečka – Bouzov a Loštice. Celé panství si mezi sebe rozdělilo pět Prokopových synů, a zdá se, že toto dělení proběhlo bez všemožných bratrských různic a vzájemného osočování, které tehdy byly v řadě rodin běžnou záležitostí. Ovšem konkrétnější historické doklady, které by nám umožnily tento proces rozdělení bouzovského panství časově i prostorově přesněji sledovat, zatím k dispozici nejsou.

Abychom při našem výkladu nikoho neopomněli, je nutno dodat, že Prokop měl celkem sedm synů a dvě dcery, Alenu a Annu. Nejstarší syn, který měl jistě mezi bratry rozhodující slovo, se jmenoval Jetřich. Po něm následoval Bohuslav, který zemřel ještě za otcova života. O osudech dalších čtyř bratrů – Jana, Jindřicha, Prokopa a Václava – se dochovala řada údajů. Poslední, nejmladší Tas, padl ještě za života svého otce někdy před rokem 1560, údajně v Uhrách v bojích s tureckou armádou.

Z dcer Prokopa Podstatského je známa především Alena. Jejím manželem se stal Zdeněk Lhotský ze Ptení, který v roce Prokopovy smrti koupil křižanovské panství, ležící poblíž Velkého Meziříčí, a v Křižanově také oba manželé brzy po roce 1570 zemřeli. Jejich památku dosud v interiéru křižanovského kostela sv. Václava připomínají renesanční mramorové náhrobníky, další náhrobník připomíná jejich mladičkou dceru Kateřinu, která se ani smrti svých rodičů nedomohla.

A nyní se vraťme zpět na bouzovské panství, na němž právě zemřel Prokop Podstatský a které si mají rozdělit jeho synové. S využitím řady historických pramenů, které se ovšem ve svých údajích dosti podstatně od sebe vzájemně liší, a s jistým zjednodušením můžeme říci, že další osudy panství se vyvíjely asi následujícím způsobem.

Po smrti Prokopa Podstatského se všech pět žijících bratrů zpočátku dohodlo, že panství budou spravovat nedílně. To v jejich případě znamenalo, že panství zůstalo jako celek a každý z bratrů z něho po dobu svého života měl přidělenou určitou část, kterou sám spravoval.

Nejstarší syn Jetřich, někdy uváděný také jako Dětrich, byl soudcem zemského soudu v Olomouci. Vlastnil Jevíčko, kde ještě se svým otcem Prokopem nechal postavit menší zámek a kde také až do své smrti většinu času žil (viz obrázek v úvodu textu). Ještě dnes můžeme nad portálem hlavního průčelí zámku vidět erby obou stavitelů – Prokopa a Jetřicha – a jejich manželek. V případě Jetřicha šlo o Elišku z Fulštejna, příslušnici rodu Herbortů, později zvaných Supové, kteří vlastnili hrad Fulš-

tejn v Osoblažském výběžku na Bruntálsku.

Kromě Jevíčka vlastnil Jetřich ještě panství rokytnické u Přerova, které později prodal nám dobře známým Haugvicům. V Rokytnici stál v jeho době menší renesanční zámek, původní sídlo pánů z Ludanic. Současnou barokní podobu zámku si v současné době můžeme prohlédnout pouze zvenčí, protože interiéry jsou veřejnosti bohužel nepřístupné.

Jetřichův bratr Jan se odstěhoval i se svou manželkou Barborou z Fulštejna na původní majetky svého rodu. Vlastnil Žeravice na Kyjovsku, kde stál malý zámek, který zde Podstatští nechali postavit již před polovinou 16. století. Kromě Žeravic byl Jan majitelem vsi Rymice nedaleko Holešova, v níž se Podstatští rozhodli postavit novou tvrz. V Rymicích také Jan s největší pravděpodobností v roce 1571 zemřel. Z jeho života je známo, že se aktivně zúčastňoval zasedání zemského sněmu.

Třetí z bratrů, po otci Prokop, si vzal za manželku Alenu Žalkovskou ze Žalkovic, dceru nevýznamného moravského úředníka Matyáše Tišnovského. Matyáš, jemuž král Ferdinand I. udělil šlechtický titul, se pak začal podepisovat jako Matyáš Žalkovský ze Žalkovic a postupně koupil na Moravě několik vesnic. V jedné z nich, v Dobromilicích na Prostějovsku, nechal postavit novou tvrz a v ní také zemřel.

Prokop po smrti svého otce zpočátku vlastnil na Bouzovsku vsi Lechovice, Pavlov a Radnici. Pak uskutečnil výměnu s Erazimem Weizingerem z Weizingu, o němž budeme mluvit v některé z následujících částí. Uvedené vesnice s ještě dalšími majetky mu prodal a sám od něho zakoupil panství, jehož střediskem bylo tehdy městečko Trnávka. Šlo o poměrně rozsáhlé panství, k němuž vedle již zmíněné Trnávky patřil hrad Cimburk, nedaleké vesnice Mezihoří, Petrůvka, Pěčíkov, Rozstání, Unerázka a další. V Trnávce také Prokop pravděpodobně v roce 1689 zemřel.

Do příštího pokračování jsme ponechali úmyslně poslední dva bratry, Jindřicha a Václava. Je tomu tak proto, že právě oni dva měli na další osudy bouzovského panství největší vliv.

Jiří Marek

ZPRÁVY Z FARNOSTI

VYSTAVENÍ OSTATKŮ BL. KARLA I.:

O posledním císaři Karlovi I. (jako českém králi Karlovi III.) toho v povědomí lidí v naší zemi je známo velmi málo.

Provětšinu národa byl to příslušník cizího panovnického rodu, který vládl poměrně krátce. Méně víme o jeho životě, plánech, věrnosti Bohu

a lásce k českému národu. Hovořil dobře česky. Často a rád pobýval v Čechách (studoval v Praze, vojenskou službu absolvoval v Brandýse nad Labem, přebýval ve Staré Boleslavi, na zámku v Zákupcích aj.). Přestože nebylo vyhověno jeho žádosti o azyl v nově vzniklém Československu, o který žádal, osud a vývoj v českých zemích mu ležel na srdci a při svém bolestném umírání obětoval své utrpení i modlitby až do posledních dnů svého nedlouhého života i za český národ.

Blahoslavený Karel je poslední z českých králů. Po sv. Václavovi je druhým panovníkem českých zemí, který došel blahoslavenství. S knížetem Václavem je také spojen přemyslovskou krví. Oba panovníci byli nositeli míru a usmíření.

Blahoslavený Karel měl velkou úctu k Palladiu země české ve Václavově Staré Boleslavi, když v nedalekém Brandýse nějakou dobu pobýval. Jistě přemýšlel o historii českého národa i v souvislosti se sv. Václavem a sv. Ludmilou, velikými patrony země české, které ctil a jejichž dědicem také byl.

V nebi máme přímluvce, na něhož v prosbách o náš národ mnohdy zapomínáme. Bouzovská farnost získala v loňském roce relikvii bl. Karla I. Máme tedy zde jakousi horkou linku přímo ke Karlovi do nebe. Nebojme se na něj v duchu obracet s prosbami za naši obec, kraj, zem.

Tzv. slavnost vystavení ostatků bl. Karla veřejně účtě je přichystána na 9.6.2013 v 10:30hod v kostele sv. Gotharda na Bouzově. Slavnost bude spojena s biřmováním a bude jí předsedat arcibiskup olomoucký a metropolita moravský mons. Jan Graubner.

Slavnosti se zúčastní i zástupci historických vojenských jednotek.

Více informací naleznete zde:
<http://karelhabsbursky.webnode.cz>
zdroj: <http://www.cisarkarel.cz>

Lubomír Macek FamOT

Občanské sdružení Diakonie Broumov je nezisková organizace, která poskytuje sociální služby pro občany z okraje společnosti – materiální pomoc sociálně potřebným, azylové ubytování i pracovní příležitost a Klub seniorů Bouzov

Více na www.diakoniebroumov.org

VYHLAŠUJÍ SBÍRKU POUŽITÉHO OŠACENÍ

- ✦ Letního a zimního oblečení (dámské, pánské, dětské)
- ✦ Lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon,
- ✦ Látky (minimálně 1m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)
- ✦ Domácí potřeby-nádoby bílé i černé, skleničky- vše nepoškozené
- ✦ Vatované a pérové přikrývky, polštáře a deky
- ✦ Obuv – veškerou nepoškozenou
- ✦ Hračky – nepoškozené a kompletní
- ✦ Peří, pérové přikrývky a polštáře

VĚCI, KTERÉ VZÍT NEMŮŽEME:

- ✦ ledničky, televize, počítače a jinou elektroniku, matrace, koberce – z ekologických důvodů
- ✦ nábytek, jízdní kola a dětské kočárky - ty se transportem znehodnotí
- ✦ znečištěný a vlhký textil

Sbírka se uskuteční ve dnech:

pátek 3.,
sobota 4.
a neděle 5. května 2013

čas:

pátek 15,00 -17,00 hod.

sobota a neděle 7,30 – 10,00 hod.

místo:

sál Bouzovské zemědělské společnosti

Věci prosíme zabalené do igelitových pytlů či krabic, aby se nepoškodily transportem

Bližší informace Vám rádi sdělíme: tel.:
224 316 800, 224 317 203.

Když se o nás někdo stará, aniž bychom chtěli

Zazvoní telefon, vezmu ho a ozve se: „Tady smluvní partner společnosti...bla, bla, bla...“ Nebo jiní prodejci všeho možného i nemožného, pojišťovací agenti, předváděči těch nejlepších matrací, příkrývek, vysavačů, hrnců, (u kterých nám nezapomenou podotknout, že bez jejich technologie by člověk nezanechal stopy na Měsíci), no prostě všichni ti, co nám chtějí něco vnutit, draze prodat, ale hlavně na nás dobře vydělat.

Do telefonu musím tvrdit neodbytnému prodejci jedinečných kreditních karet, že nechci na svých nákupech s jejich pomocí šetřit jakási 2% z utracených peněz, že si tím opravdu nebudu dělat život složitější. Dvě procenta jsou dvacetikoruna z utracené tisícikoruny, což dnes není ani na pivo, ale jde to hlavně na vrub obchodníka, nikoliv na vrub našeho „dobrodince“. Obhospodařování takových karet z nás ale ročně vysaje na poplatcích celé stokoruny, možná i tisíce. Je to jen princip, jak z lidí vysávat peníze a ještě se tváří, že oni platí nám.

Je to podobné, jako když si dáme steak z divočáka a ubytuje se v nás zárodek svalovce. Pochutnáme si na dobrém steaku a jako odměna nám zůstane kreditní karta v podobě svalovce. Nic po nás nechce, jen na nás parazituje, nenápadně nás vysává, doprovází nás celý život, který nám jak se patří zkrátí.

Svalovec ale nemá, na rozdíl od peněžních ústavů, napsáno na vývěsním štítě, že nám chce pomoci. Svalovec je takový jaký je a chceme-li mít klid, dáme si steak dobře propečený.

Ti prodejci a dodavatelé všeho nejlepšího po telefonních linkách jsou neúnavní, vytrvalí a s hodně dobrou pamětí. V počínajícím rozhovoru odmítnete jednoduše, že nemáte čas a že se vám to zrovna nehodí. Slušný telefonista se omluví, sdělí vám, že se ozve jindy a popřeje vám hezký den. Odvážnější obchodník se vás začne vyptávat, proč se vám to nehodí, proč jako nemáte dvě minutky na monitorovaný rozhovor a že ještě zavolá za hodinu. A s přesností atomových hodin se tak stane.

Tyhle situace nemám rád, stresují mě, unavují a vlastně nevím, proč jsem jejich obětí. Když nic nechci a někdo mi něco vnucuje, nastává zvláštní chvíle, že nevím kudy kam. Soudný člověk v běžném rozhovoru se dovítí, že už zasahuje do našeho hájenství, do prostoru, kde nemá co pohledávat. V ten okamžik se soudný člověk stáhne a dá nám pokoj. Ale tito lidé soudní rozhodně nejsou. Jsou to školení prevíti, kteří jako by vůbec nerozuměli našemu jednoduchému sdělení: „Ne, opravdu děkuji za nabídku, ale zájem NEMÁM!!!“

Po té musíte zvolit jiný způsob obrany, pak-li že nechcete mít doma hromadu věcí, které ani nepotřebujete. Můžete být ale ještě lidumil a chcete chudému obchodníčkovi nechat utržit. To už je ovšem jiná kapitola, o tom zas až někdy jindy.

Ještě mě napadlo, že mezi slovem „lidumil“ a „debil“, není velký rozdíl. Znějí stejně...

Když vás v noci obtěžuje komár, donutí vás vstát. Rozplácnete ho na zdi a je klid. Pak-li že tam nemá tlupu kamarádů. Pak ještě můžete použít Biolit. Bohužel, Biolit na tento živočišný druh ještě nikdo nepatentoval a na rozplácnutí je telefonista příliš daleko.

Již delší dobou praktikuji velmi milou metodu. Je to vlastně stejný způsob obtěžování, ale jaksi naruby. Není to ani násilí, ani chemie, je to prostě jen to, co ti prodejci po nás chtějí.

Vypadá to asi takto:

„Mate prosím na mě minutku času?“

„Ano, mám, povídejte.“

Mrknu se na hodinky a asi po dvou minutách opouštím svůj mobilní telefon s provinilým pocitem, že nejsem dosti slušný. Ale, co, chtěli minutku, dostali dvě a telefon jsem nezavěsil, jen položil na stůl. Pěkně, s citem, k rozhlasovému přijímači. Na stanici Vltava zrovna vysílají Dvořáka, tak jen nevím, jest-li to není vážné až moc. Ale není, uklidňuji se.

Bleskla mi hlavou nedávná vzpomínka, jak jsem telefonoval na O2. Je dobrý nápad, když nám firmy nabízejí možnost volání na bezplatné linky. Jsou ale situace, kdy by si člověk raději zaplatil a dovolal se. Po několika pokusech a dlouhém čase, za hudby Smetanovi Vltavy jsem se prokoušal k živému člověku. Do té doby jsem uctivě poslouchal (sterilní rady nahraného hlasu), co mám dělat, a klikal na tlačítka telefonu. Živý pán se mi pak věnoval sice úplně bezchybně, ale ta cesta... Po deseti, možná patnácti minutách monologu, mnou podbarvenou chvilkou vážné hudby, telefon většinou přestane blikat a je klid. Zavěším a s pocitem vynálezce Biolitu, mám hned veselejší den a ušetřenou spoustu nesmyslných starostí i peněz.

Když mi o něco jde a záležitost je to seriózní, tak osobní kontakt je nevyhnutelný. Snad ještě „starý“ papírový dopis dělá své. Telefonní rozhovor je voda z kaluže, ve které plovají pulci, malé žabky, komáří larvy a spoustu podobné havěti. Telefonní rozhovor je plamínek svíčky v úplně tmě v kontrastu slunečné oblohy.

Chcete-li v životě sluníčko a krásný rybník se vším co k němu patří, s jistotou vím, že vám to nikdo nedá jen tak. A po telefonu už vůbec ne. Na to můžete vzít jed.

Rybník si můžete vypiplat a na sluníčko si počkat. Rybník je rybníkem i když sněží, ale sluníčko napytlovat nelze. To buď svítí a nebo ne. Proto když svítí, měly bychom si toho užívat dosyta, jak to jen jde.

Ať se každý živí jak umí. I ti telefonisti těchto podivných firem jsou jen lidi, těm se vůbec nedivím, ti jsou v tom částečně jako ti nahatí v trní. Kdo si ale trním jednou proběhnul, většinou po-

chopí, že tudy cesta nevede. Je pak lepší zvolit cestu delší, ale třeba trávou.

Škoda jen, že ten můj insekticid nemá preventivní účinky. Začíná jaro a dotěrného hmyzu bude spousta. Ovšem, že taky ne na každé hova-do účinkuje síla našich velikánů.

Na mouchy, komáry a jiný neodbytný hmyz si tedy starý dobrý Biolit raději nechám po ruce.

Všem věrným čtenářům Bouzovských novin, přeji hezké jaro a málo hmyzích štípanců.

Michal Mayer

Jarní kosí píseň

Kosi venku řvou jako tygři,
vzbudí mě ráno, bezpečně.
Sluníčko přes okno najde moji líci,
je tu již jaro, cítím blaženě.

Po zimě jaro, je jako opium,
paprsky sluneční, prosvítí nám celý dům.
V takovém čase, vstává se hned vesele,
jedna ještě nechce, druhá už leze z postele.

Kosové nám hlásí jarní období,
i když tak řvou, nikdo se na ně nezlobí.
Na rozdíl od nás, když jdeme ráno z hospody
a zpěv se nám vymyká z notové osnovy.

Velikonoční výstava ve Svánově

Za kulturó do Svánova ?!

Kde bela poslední hodová? Někde v šedesátym třetím na hospodě, dež se Václav s Liduško brale..

Co teď tam hledat? Jaká kultura?

Co vlastně hledáme, dež "hledáme kulturo"?
(a to beste se načekale s mojó Hánáčtěno :-)

Takže jinak.

Znamená kultura na dědině mít „kulturní dům" nebo jezdit do divadla nebo snad chránit Dějiny umění v knihovně? Co když je kultura v každém z nás? Třeba je kultura, právě ta přirozenost, chtít něco dát, zobrazit, předat jiným. Nebo jen tak ladit, vonět, rozesmát, potěšit... A když to onen člověk náhodou najde, pak na tom dál pracovat a nakonec s tím vyjít na veřejnost.

Pana Kopku obdivuju, že je mistrovským příkladem toho, že právě tuto přirozenou kulturu

dělá a dělá ji velmi dobře i za podmínek ryze svánovských!

Fotograf Václav Kopka, už je pojem, značka "bouzovská", regionální a středisková... :-). Několik let organizuje výstavy, instaluje a vymýšlí způsoby vystavování, přišel s tím jak a kde panely koupit, .. a teď na ně předává svá fotografická díla. Téma obmněňuje a zdobí svými zážitky a průvodním slovem.

Letošní velikonoční výstava našla svoje místo v 1. patře obecního domu ve Svojanově. Volně navázala na výstavu loňskou v opravené hasičské zbrojnici, výstavu při 100 let hasičů ve Svánově, a několik dalších na Penzionu a ve škole na Bouzově.

Letošní velikonoční a sněhové motivy jsou soustředěny na 22 obrazech o velikosti 50 * 60 cm v prostoru prosvětleném aprýlovým sluncem a lidmi, kteří panu Kopkovi pomáhají, tj. manželka Věra a Miloš Zatloukal. I jejich přičiněním místnost zářila a vítala své obdivovatele.

A po jádru dobrý čin vsutku vyvolával činy další. Někdo přisládl velikonoční dobrotou, někdo rozbalil hudební nástroj, někdo jen tak zazpíval (a to víme, že to n e n í jen tak), někdo vnesl jen obdiv a pocit, že mohl vidět a být viděn...

Vidět bylo co, výstava byla celistvá, doplněná autentickou sbírkou škrábaných kraslic ze Slovácka. Autorkou je mistryně lidové tvorby paní Kordulová z Ratíškovic. Jedná se o zvolna mizející techniku sgrafita (vyškrabování) na vařeném vajíčku, typickou pro části Hodonínska a Kyjovska. A Když si představíte, že autor je sbírá od 50-60 let, je to dostatečné lákadlo se do Svojanova vypravit a výstavu shlédnout.

Otevření výstavní místnosti i po velikonočních, je možno domluvit přímo s panem Kopkou na tel. čísle 737 141 124.

A autor zároveň nabízí spolupráci při jiných výstavách a akcích v jiných obcích.

Tudíž, kdo by rád ,potěšil sebe a své blízké ... nenechávejte svá díla nepovšimnutá a v zapomnění I dětská kresba s autentickým vyprávěním je zážitek.

Děkuji za tuto kulturu.

Svánovačka sváteční - Karla Valčíková

POZOR !!! NEPŘEHLÉDNĚTE !!!

V působnosti Obecního úřadu bude v našich obcích proveden sběr nebezpečných a velkoobjemových odpadů z domácností.

Sběr bude proveden v sobotu 25. 5. 2013 na těchto místech:

1. skupina

Obectov	8,00 hod.	8,20 hod.
Podolí	8,45 hod.	9,30 hod.
Olešnice	9,45 hod.	10,15 hod.
Hvozdečko	10,30 hod.	11,00 hod.
Kovářov	11,20 hod.	11,50 hod.

2. skupina

Kadeřín	8,00 hod.	8,20 hod.
Blažov	8,30 hod.	8,50 hod.
Svojanov	9,00 hod.	9,20 hod.
Kozov	9,30 hod.	10,00 hod.
Doly	10,15 hod.	10,40 hod.
Bezděkov	10,50 hod.	11,15 hod.
Jeřmaň	11,30 hod.	12,00 hod.
Bouzov - obě skupiny (na autobusové točně)	12,30 hod.	13,30 hod.

Žádáme občany o dodržení uvedených termínů.

Po ukončení již nebude možné odpady odevzdat, neboť sběrová a svozová technika bude přesouvána do dalších obcí našeho regionu. Na uvedených

místech bude moci každý občan bezplatně odevzdat k likvidaci odpady v následujícím sortimentu:

NEBEZPEČNÉ - olejové automobilové filtry, plechovky se zbytky barev, monočlánky, autobaterie, zářivky, znečištěné láhve a sklo od chemikálií, zbytky přípravků na hubení škůdců, staré kosmetické přípravky, staré léky, vyjeté motorové oleje, mořidla a rozpouštědla, plastové obaly a nádoby od škodlivin, hadry znečištěné barvami, oleji a vazelinou, obaly od sprejů, televizory, rádia, ledničky, domácí elektrospotřebiče, opotřeбенé pneumatiky

VELKOOBJEMOVÉ - matrace, koberce, linolea, WC mísy, umývadla, kočárky, křesla, gauče, staré oděvy a boty apod.

ODEVZDÁVAT SE NEBUDE KLASICKÝ ŽELEZNÝ ŠROT !!!

Jelikož budou tyto sběry v naší obci organizovány každoročně, není důvod, aby některé z těchto odpadů končily v popelnicích, kamnech nebo dokonce ve volné přírodě.

Věříme, že každý z Vás, kdo takové odpady vlastní využije této výhodné příležitosti a akce se zúčastní.

Žádáme občany, aby odpady na sběrná místa vozili pouze v den a hodinu svozu.

Jubilanti

Květen

Paní Rumpíková Marie	Bouzov
Pan Forétek Stanislav	Kovářov
Pan Přidal Vlastimil	Bouzov
Paní Spurná Ludmila	Hvozdečko
Paní Šípková Libuše	Bouzov
Paní Nováková Květoslava	Hvozdečko
Paní Dudková Vlasta	Olešnice
Paní Nováková Libuše	Bouzov
Paní Šnoblová Helena	Hvozdečko
Paní Šimková Anna	Jeřmaň
Paní Grohmannová Irena	Blažov
Paní Jorňáková Marie	Bouzov
Pan Finsterle František	Bouzov

Červen

Paní Köhlerová Helena	Bouzov
Pan Komárek Antonín	Obectov
Pan Šustek Jan	Bouzov
Pan Podsklan Albín	Bouzov
Paní Tomášková Anna	Bouzov
Paní Kunčarová Žofie	Bouzov
Pan Šmoldas Jaroslav	Kovářov

KVĚTEN

Deštivý květen – žízňivý říjen.

Májová vlažička – naroste travička; májový deštiček – poroste chlebiček.

Sv. Florián (4.5.) si jistě může nasadit sněhový klobouk.

Pohoda na svatodušní pondělí (28.5.) slibuje úrodu.

ČERVEN

Netřeba v červnu o déšť prositi, přijde, jak začne kositi.

Červen stálý – prosinec dokonalý.

O svatém Barnabáši (11.6.) bouřky často straší.

Svatý Vít (15.6.) dává trávě pít

PRANOSTIKA

Příští číslo Bouzovských novin vyjde v dubnu 2013. Uzávěrka bude 10. 4. 2013.

Název: Bouzovské noviny. Vydavatel: Obec Bouzov, IČO 298719. Redakční rada: kolektiv pracovníků OÚ. Evidenční číslo: MKČR E 12627. Vychází 6x ročně.